

<http://revped.ise.ro>

Print ISSN 0034-8678; Online ISSN: 2559 - 639X

**PHIL BEADLE, HOW TO TEACH. TEACHING
STRATEGIES. Bucharest, Didactica Publishing House,
2020, 239 pages, ISBN 978-606-683-979-2**

PHIL BEADLE, CUM SĂ PREDAI. STRATEGII DIDACTICE. București,
Editura Didactica Publishing House, 2020, 239 pagini, ISBN 978-606-683-979-2

Cristina Simona SCURTU

Journal of Pedagogy, 2025 (2), 251 - 254

<https://doi.org/10.26755/RevPed/2025.2/251>

The online version of this article can be found at: <https://revped.ise.ro/category/2025/>

*This work is licensed under the Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License.
To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA
94042, USA.*

Published by:

INSTITUTUL DE ȘTIINȚE ALE EDUCAȚIEI

<http://www.ise.ro/>

Further information about *Revista de Pedagogie – Journal of Pedagogy* can be found at:

Editorial Policy: <http://revped.ise.ro/editorial-policy/>

Author Guidelines: <http://revped.ise.ro/en/author-guidelines/>

PHIL BEADLE. CUM SĂ PREDAI. STRATEGII DIDACTICE. București, Editura Didactica Publishing House, 2020, 239 pagini, ISBN 978-606-683-979-2

Cristina Simona Scurtu*

Liceul Economic „Alexandru Ioan Cuza”

Piatra-Neamț, România

christina_simona@yahoo.com

Phil Beadle este unul dintre cei mai titrați profesori din Marea Britanie. Este deținător al premiului *Teacher of the year*, realizator de emisiuni TV cu profil didactic, *The unteachables* și *Can't read, can't write*, expert în domenii precum predarea limbii engleze, comportament și creativitate, consultant și formator pentru profesori, jurnalist și autor a 12 lucrări cu profil didactic.

Lucrarea *Cum să predai. Strategii didactice* a fost publicată la editura Didactica Publishing House în 2020. Ea este rezultatul unei serii de texte având drept subiect arta de a predă, texte apărute inițial la editura Independent Thinking Press.

Beadle este creatorul unui stil unic de predare, în care se îmbină umorul, creativitatea și temeinicia. Nonconformismul său în predare se observă în felul inedit în care explică subiecte delicate de gramatică, îmbinând expunerea didactică și cinetica. Astfel, timpurile verbale pot fi explicate prin mișcări de dans, sintaxa propoziției prin recursul la cunoștințele fotbalistice, punctuația este înțeleasă mai bine prin mișcările de kung-fu etc.

Beadle este convins de ideea că predarea este „o formă de artă, de performanță – una care concurează cu și este mai presus de balet, teatru și muzică și care ar putea, chiar ar trebui să le conțină pe celelalte” (p. 80).

* Profesor de limba franceză, Liceul Economic „Alexandru Ioan Cuza”, Piatra-Neamț, România.

Cartea demonstrează adevărul acestei afirmații și continuă cu metafora, înfățișându-l pe profesor ca pe un dirijor, care coordonează de la podiumul competenței și măiestriei sale, armonios, orchestra clasei.

Lucrarea lui Beadle este structurată în cinci capitole: Managementul elevilor, Cunoaștere și înțelegere, Metode de organizare, Planificarea lecțiilor, Evaluarea, într-o formulă care amintește voit sau nu de etapele lecției.

Respingând ideea de a teoretiza în mod anost parcursul didactic de la clasă, Beadle are o scriitură fascinantă, prin împletirea lucrurilor serioase și a umorului. Fiecare pagină din cartea sa este o dovadă de seriozitate în ceea ce privește predarea și o probă, totodată, de cel mai bun umor englezesc. Autorul include în același text sfaturi didactice, trucuri pentru a deveni un profesor mai bun, trimiteri bibliografice ironice și adnotări de tot hazul. Ironia și, mai rar sarcasmul, îndreptate adesea și asupra lui, mustesc la fiecare pagină, transmițând astfel mesajul că meseria de profesor, deși laborioasă și dificilă, nu trebuie să fie o expresie a plictisului existențial, a pedantismului și a limitării intelectuale.

Autorul demolează cu umor miturile care circulă în universul didactic. Contrar a ceea ce susțin prejudecățile sau autoritățile, profesorul nu este un automat de informație, un atotcunoscător care livrează știință de îndată ce intră în clasă. Expunerea didactică prelungită este inefficientă când atenția copiilor se menține, cu bunăvoință, în limita a 7 minute. Mai mult decât conținutul exclusiv informațional al lecției, mai importante devin forma ei și metodele prin care acesta este livrat. Deoarece, conchide autorul, „cunoașterea materiei școlare este, de fapt, despre cât de bine stăpânești partea administrativă a lucrurilor (p. 69).

În egală măsură, profesorul este o ființă umană cu limitele sale, cognitive și metacognitive. O eroare comisă în predarea lecției, în mod accidental, nu este o catastrofă. Corectura, venită de la un elev, nu este înfierată sau pedepsită. Profesorul nu este și nu ar trebui să fie un martir al profesiei, dedicat în exclusivitate ei și depozitat de ideea vieții personale. Activitatea didactică, realizată cu umor, pasiune și entuziasm nu impune niciodată sacrificiul personal.

Fin cunoscător al naturii umane, datorită profesiei pe care o onorează, Beadle știe că mediul social dificil, pauper și intercultural, din care provin elevii săi îi influențează în ceea ce privește reacția lor la educație. Nesiguranței lor,

micilor păcate precum lenea, minciuna, dezinteresul, Beadle le opune o direcție clară, justă, a educației, a școlii care îi salvează prin faptul că îi motivează să își aleagă un drum mai bun în viață. Unul dintre mesajele puternice ale cărții este acela că profesorul este, înainte de a fi un profesionist al educației, o ființă empatică și tolerantă. De aceea, incidente precum corectarea felului în care vorbește un copil sau ignorarea voită a altuia sunt culpe impardonabile pentru profesor, în viziunea lui Beadle.

Condiția primordială pentru reușita lecțiilor este disciplinarea și menținerea atenției elevilor; Beadle ia în calcul detalii de obicei ignorate de profesori, el instituind reguli precum „toate pixurile/ stilourile jos!” sau „ochii la mine!”. Așezarea elevilor, în bănci dispuse în semicerc sau grupate este, de asemenea, un element de luat în calcul pentru reușita lecțiilor.

Capitolele ulterioare prezintă, în manieră personală, desfășurarea lecțiilor, de la proiectarea lor până la secvența de evaluare. Autorul aduce și aici sfaturi de luat în seamă. Deși îi displace formula „lecția din patru pași” („întocmit în cei patru pași pe care îi faci până la ușa clasei) (p. 82), Beadle este de acord că procesul unei astfel de algoritmizări didactice este eficient. Secvența de început a lecției, cu verificarea atenției copiilor, prezentarea obiectivelor învățării, momentul de predare-învățare, cu activități de studiu dirijat, verificarea în plen și evaluarea sunt etapele comune și repetate ale fiecărei lecții. Ceea ce punctează autorul este opțiunea pentru o strategie de învățare eficientă, activă și interactivă, care să valorifice resursele elevilor. Pledoaria pentru lucrul pe grupe de 4, 6 sau 8 elevi sau în binom, deși nu mai este astăzi o noutate, devenind parte din rutina didactică, este justificată de modul realmente eficient în care lucrează copiii. Insistența pe eterogenitatea grupelor de lucru răspunde și solicitării programei didactice de a lucra diferențiat cu elevii care au dificultăți de învățare.

Evaluarea, mai ales evaluarea de tip formativ, este la fel de importantă pentru eficiența învățării, dat fiind că este atât o acțiune de prognoză pentru că îi prezintă profesorului o imagine a lacunelor fiecărui elev la început de lecție sau de ciclu de învățare și induce o schemă a obiectivelor ulterioare de atins pentru progresul elevului, cât și de diagnoză pentru că prezintă eficiența măsurilor didactice abordate de-a lungul procesului de învățare. Corectarea regulată a caietelor elevilor este un pas important, vital în procesul de învățare, atât pentru constatarea

progresului lor, cât și pentru verificarea, în ultimă instanță, a competenței cadrului didactic. Corectarea caietelor menține dialogul intim și nemijlocit cu elevii. Ignorarea cuvintelor scrise ale copiilor, unele dezvăluind drame umane cumplite, este o culpă majoră pentru profesor și un semn de întrebare asupra umanității sale.

Evaluarea elevilor nu este completă dacă nu li se acordă și lor cuvântul. Și pot face acest lucru prin autoevaluare și evaluarea intercolegială.

Feedbackul și finalul lecției sunt alte momente repetitive, care pot fi salvate de plictiseală prin forma pe care o poate lua această activitate: o fotografie de grup, un desen, o diagramă pot rezuma cât se poate de bine esența lecției.

Cartea lui Phil Beadle nu ar fi completă fără nota ei de final. Scris în același ton serios-amuzant, finalul este o invitație pentru profesorii aflați la începutul carierei sau pentru ceilalți, mai experimentați, la reflecția asupra acestei meserii, pe cât de grea, pe atât de frumoasă, dar care oferă o satisfacție sufletească unică, neegalată de nicio altă recompensă financiară sau statutară: „Nu vei renunța la meserie când drumul devine anevoios. Și îți promit, dacă vei aplica la ore multe din lucrurile despre care ai citit în această carte, că până la sfârșitul celui de-al doilea an vei merge pe coridoarele școlii și vei observa multe fețe zâmbitoare care se vor lumina când te vor vedea, vei auzi multe voci animate care te vor striga pe nume și vor afirma că este, așa cum se zvonește, cea mai bună meserie din lume.” (p. 228).

The online version of this article can be found at:
<https://revped.ise.ro/en/category/2025/>

*This work is licensed under the Creative Commons
Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0
International License.*

*To view a copy of this license, visit
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>
or send a letter to Creative Commons.
PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.*

Versiunea online a acestui articol poate fi găsită la:
<https://revped.ise.ro/category/2025/>

*Această lucrare este licențiată sub Creative Commons
Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0
International License.*

*Pentru a vedea o copie a acestei licențe, vizitați
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>
sau trimiteți o scrisoare către Creative Commons.
PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, SUA.*